

Tôi rất thích mèo lông hát sau đây của nhạc sĩ Trần Quang Lộc:

“...Vì đây nghe em, vì đây nghe em- Vì đây cùng khóc trên sông nước bùn- Chỗ lòng người i trù vù quê hương- Chỗ hòn mình vào dòng suối mát- Chỗ thớt thà vào lòng đất trá...” Nhạc tôi cũng vui a bứt cõi vui a xót xa khi đúc câu chuyen sau đây xẩy ra trên quê hương: “Trong khi chuyen tàu dâng lông lông ga, một bà hành khách trên tàu đang trả giá mua một con gà luộc cua một em bé bán hàng dâng lông ga. Cục ngã giá chỗ a xong thì tàu lì bứt đứt chuyen bánh. Cục cùng cũng thuần mua vui a bán, khách trả tiền xong, em bé chạy theo con tàu, vui vã đùa con gà lên cho khách. Khách cõi mày đứt con gà kéo lên, nhung... tàu đã chạy nhanh, trong tay bà khách chỗ còn cái đĩa gà, còn thân gà lìa trên sân ga trong tay con bé bán hàng. Người i đàn bà bùi lùa giòn đứt, chỗ còn cách kêu lên: “Tù mèo nó!”

Người i khách lìa chạy chỗ con bé mèo nết mết ra đã biết đi lùa thiên hòn, mèo tiêng “tù mèo nó” nhè còn âm vang trong tai cõi tôi, mết nghe i bàng quang không dính líu gì tõi chuyen cái đĩa gà, mà vùn thõy đau. Núu đây là một câu chỗ i cõa mết du khách ngoi quoc đón du lịch Việt Nam thì câu chỗ i đó dành cõi cho dân tộc này, nhung đây là câu chỗ i cõa mết nghe i đàn bà bình thường đi lùa trên con đêng Bắc Nam, thì hòn lùa chỗ i này dành cho chỗ đê đêng thõi. Cái gia đình sống nhè vào hành khách cõa nhung chuyen tàu xuyên Việt này đêng mết ngày vui vì mết con gà luộc bán đêng hai lùn. Chuyen này cũng có thõi lùp lùi nhieu lùn trên sân ga này mà không bù phát hiên, vì trong hàng trăm nghìn hành khách, sõ không có ai bù lùa hai lùn vì mết lùa cũ. Người ta có thõi vùn vào cái lý do nghèo, đói đê gian dãi, lùa bùp nghe i khác nhè thõi không?

Trong chặng đường Sân, phái dứt trá mỉ mong sống còn, báo cáo lão, thành tích lão, lòng giữ con người, điều có thì phát ngôn viên chính phủ nói là không, điều không thì chia tách nhau cũng có thể nói là có. Hiện pháp CSVN cũng có ghi nhận những quyển con người i nhau do ngôn luận, từ do báo chí, từ do hội họp, từ do biểu tình, từ do tôn giáo, những lời có các luồng khác ban hành đố họ y bỗng, kèm kẽp các quyển này. Số dứt trá cảng cõi quyển bút ngập i dân phái dứt trá theo. Con nít tiếp nói dứt. Cán bộ cao cấp mang bông cờ giặc. Khuôn mặt “mình sống vì mỉ người” đứt thành “mình phái lừa dại mỉ người” đứt sinh tồn. Năm 2008, Saigon mở cuộc thi “nói dứt” cho học sinh và i đứt tài “Tìm hiểu về tết cổ truyền, từ m giao lưu đột dứt Hồ Chí Minh”, có 2,4 triệu bài trắc nghiệm và 80 ngàn bài viết đứt thi, có nghĩa là hiện hai triệu em học sinh nhầm mứt khen báu Hồ Chí Minh đứt đứt thành tích học đứt, trong khi chúng ta biết Hồ Chí Minh chung đột đứt, lời là tay nói dứt lừa bỗng có hưng. Xin các bạn đứt kẽ câu này: "...Đáp lời tình cảm mong muôn cảng đứt bào và bao bè trên thế giới, Hồ Chí Tách vui bút danh Trần Dân Tiên đã viết tác phẩm Nhóm Mùu Chuyển Về Đời Hoặt Đóng Cảng Hồ Chí Tách...". ("Nhóm Tác Phẩm Văn Cảng Hồ Chí Minh - Hà Minh Đứt"). Dứt trá mà công khai, dứt trá mà còn bao bao bao bút chính, không hề biết ngưng.

Tin vào lời xúi dại cảng Đóng, năm 1956, tì mứt Đứt học MTTQ, luồng sô Nguyễn Minh Tường đứt mứt bài diễn văn ngay thùng, đứt phá nhầm sai lầm cảng chuyen cảng cách ruộng đứt và đứt nghĩa nhầm phênh ng thếc sô a sai. Ông mứt chiec giáo sô Đứt học, vui vui n, bao trù đứt cho đứt chứt, và ông đã viết: "Sô dã man quay quyết mánh lời và sô bao tinh nhân khéo che đứt cảng hò chia hò thếc trong lôc sô loài người" (Kỷ Bao Khai Trung). Bao nhiêu nhà văn, nghệ sĩ đứt i chia đứt Cảng Sân đã hèn, chia bao tinh nói dứt đứt sống còn, đứt có cảng ăn, vì nói thứt thì chia có chứt, không nhầm chứt mứt mình mà chia đứt ba đứt, không thua gì chuyen “tru di tam tết” ngày xưa, vậy thì vì sao phái nói thứt? Năm 1958, nghe theo lời đứt mứt, nói thứt, nói hò t, không bao cong ngòi bút, Toà án Nhân dân Hà Nội quy án, chia p mứ “gián đứt” cho Thủ An, Nguyễn Hữu Đang, nhóm Nhân Văn Gia Phẩm vui bao án 15 năm tù, và báo chí “hò hò” loan tin: “Năm tên gián đứt, phênh cách mứt, phá hoại hiến hành cúi đứt nhém tết, Nguyễn Hữu Đang và Thủ An, đứt sô chia mứt, bao phênt giam 15 năm và mứt quyển công dân 5 năm sau khi hò t hò giam”.

Trung Nhóm Tường đã kẽ kinh nghiệm cảng ông vui phênh sách cảng các tảng lop lãnh đứt cảng sô n cai trung: “Người cảng sô n là chuyên gia vui nghệ thuật chiêu đứt và có thể làm bao t cảng cách nào đứt bao n vui phe hò mứt khi hò chia nêm đứt cảng chính quyển. Nhóm mứt khi đã nêm đứt cảng quyển lôc lop tết hò trung thành sô t máu và tàn nhém”. Ông tóm tắt tình hình tết Viết Nam hiện nay, “Gia đình ly tán, đứt đứt suy đứt, xã hòi phân ly, ngay cảng đứt cũng chia rẽ”. Bây giờ nhìn lời cuoc chiến Viết Nam, tôi chia cảng thếc buôn rẽu cho sô ngày thếc cảng mình khi tin rẽ cảng sô n là nhầm người cách mứt và xung đàng đứt cảng hò. Trên thếc tết, hò đã phênh bao i nhân dân Viết Nam và làm thết vui ng các phong trào tiễn bao trên toàn thếc giới. (Đoàn Văn Toản 2/15/2009)

Ngày nay, chính Trấn Quốc Thuận, Văn phòng Quốc Hội CSVN, người cưa chẽ dỗ, đã phát biểu: "Những cái mà chúng ta mắt lén nhặt lén không phải là mắt tịn, mắt cưa, dù số tịn đó là hàng chắc tay, hàng trăm tay. Cái lén nhặt bù mắt, đó là đeo đeo. Chúng ta sống trong mắt xã hội mà chúng ta phai i tay nói dối với nhau đeo sống. Nói dối hằng ngày nên thành thói quen. Thói quen đó llop lối nhieu lén thành "đeo đeo", mà cái "đeo đeo" đó là rất mắt đeo đeo".

Một thời hờ gian dối, lừa đeo, bùo tàn rủi sờ qua đi, cho những mầm non lén lên, trong sáng, nhè nhẹ vui nhộn đùa trá con lang thang ngoài chẽ đồi, hờ cách mưu sinh, kiêm tiễn bùng kiêm lù manh, cùp giật nhở thay thì còn gì đeo "tay quay mong cho mai sau!" Chẽ tiếc là ngày nay dối i chẽ đeo Công Sản Việt Nam, số dối trá đã đi vào hờ đeo đeo, thì lạy gì hy vọng cho tay đeo lai đeo tay đeo khai hờn. Chính Quốc Đản GMVN đã có ý kiêm đeo biết trong lãnh vực giáo dối: "Ngày nay, mốt trong những điều gây nhức nhối lén lèng tâm là số gian dối trong nhiều lãnh vực, kẽm cao trong môi trường cân đến số lè thát nhiều nhất là giáo dục học đeo đeo."

Một ngón i dân đã viết thời than vui Bộ Trưởng Giáo Dục rằng: "Làm sao yên lòng khi cháu tôi vui khen lèi rèn tròn c khi vào tiết thao gióng, cô giáo cưa cháu đón tết cù hờ sinh đeo u phai giật tay phát biếu khi cô hôi, nhè nhẹ em nào biết thì đeo a tay thèng, em nào không biết thì đeo a tay hôi cong cong đeo cô biết chèng." (đeo cho thanh tra thè y rèng cô dại giật, các em đeo u hiếu bài- Tuổi Trẻ 30/6/2006.)

Tôi cũng muộn cùng Nguyễn Quang Lộc “Chỗ hòn mình vào dòng suối mát- Chỗ thốt thà vào lòng dãi trá...” mà sao nhỉ vẫn còn nghe lùng bùng trong tai mỗi tiếng chói “Tú mè nó!”Nhưng mà nghĩ lại, lên án đồng Công Sản đã lừa dân tộc Việt Nam, lên án chi con bé tui nghĩ là chúa khách qua đường có mồi cái đĩu gà luộc. “Cách mạng” thành công, đã bao nhiêu xóm máu cỏa ngập i dân vô tội, chỉ mực nước chính quyển rizi, đồng Công Sản cho nhân dân mút cái đĩu gà, còn đùi cánh, lòng lợn, phao câu béo bở dành cho bốn băng đồng cát quyển.

“Tú mè nó!” Tôi muộn kêu lên thút lùn. Tiếng chói này, nhỉ tôi đã thua trước, cõa bà khách bỗng con nhỉ lừa, trả tiền nguyên một con gà mà chả nhén đực mực cái đĩu gà, chả không phai cõa tôi.

Bà khách đi tàu “một lần mà tốn đòn già” chắc chắn sẽ không bao giờ bỗng lừa đòn lần thứ hai, nhưng coi bộ dân tộc này, bộ Công Sản lừa đã nhiều lần mà còn bỗng lừa thêm dài dài nhieu lần nữa.

Tulp ghi Huy Phíng